

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 96/2022-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej, zo sudcu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED],
[REDACTED],
proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č. k. 2 Tp 47/2021 z 10. decembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 19. januára 2022 domáha vyslovenia porušenia jeho „*základných práv, práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu*“ rozhodnutím všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia, pričom ústavnému súdu navrhuje, aby označené rozhodnutie zrušil.
2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi je vedené väzobné trestné stíhanie pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, kde bol do väzby vzatý uznesením Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 2 Tp 47/2021 z 10. decembra 2021 (ďalej len „namietané uznesenie“) s odkazom na § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, keď okresný súd nenahradil väzbu sťažovateľa alternatívnymi opatreniami.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že okresný súd v jeho trestnej veci nevyužil možnosť náhrady väzby niektorým z alternatívnych opatrení. Podľa jeho názoru podmienky na uvedenú náhradu boli v jeho prípade splnené, a preto namietané uznesenie okresného súdu o vzatí do väzby považuje za nezákonné a porušujúce jeho práva.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Sťažovateľ porušenie svojich práv vidí v postupe okresného súdu, ktorý ako prvostupňový súd rozhodujúci o jeho väzbe nenahradil obmedzenie jeho osobnej slobody miernejším opatrením a vzal ho do väzby.

5. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej je právomoc ústavného súdu vo vzťahu ku konkrétnemu namietanému rozhodnutiu alebo postupu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (napr. II. ÚS 13/01, I. ÚS 107/2019). Vychádzajúc z tejto judikatúry vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa namietaného uznesenia okresného súdu ako prvostupňového väzobného rozhodnutia konštatuje ústavný súd existenciu procesnej prekážky brániacej prerokovaniu ústavnej sťažnosti, ktorou je nedostatok právomoci ústavného súdu. Sťažovateľ disponoval možnosťou uplatniť svoje námietky o prípadnom pochybení okresného súdu v prvostupňovom rozhodovaní o väzbe prostredníctvom podanej sťažnosti, ktorú podľa zistení ústavného súdu aj využil, pričom ochranu všetkým jeho označeným právam bol oprávnený a zároveň povinný poskytnúť nadriadený súd – Krajský súd v Košiciach, ktorému patrilo rozhodovanie o podanej sťažnosti. Táto skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu preskúmať námietky sťažovateľa uplatnené proti namietanému uzneseniu okresného súdu, preto ústavný súd rozhodol o odmietnutí ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný súd“) pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

6. Vychádzajúc z uvedeného záveru, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

7. V závere ústavný súd uvádza, že jeho pozornosti neušlo, že sťažovateľ nie je v konaní pred ústavným súdom právne zastúpený. Poukazuje na svoju ustálenú prax, v zmysle ktorej medzi podmienky pre vyhovie žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom je skutočnosť, že jednak sťažovateľ o ustanovenie právneho zástupcu sám požiada a súčasne, že v jeho prípade nejde o zrejme

bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Keďže ústavný súd, tak ako to je uvedené v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto rozhodnutia, skonštatoval dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľa pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie, teda jej zjavnú bezúspešnosť, je bez právneho významu túto otázku riešiť, navyše, sťažovateľ o ustanovenie právneho zástupcu ani sám nežiadal.

8. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu